

6. Pleskach, V.L., & Zatonats'ka, T.H. (2007). *Elektronna komertsiya: pidruchnyk [E-Commerce: Tutorial]*. Kyiv: Znannya [in Ukrainian].
7. Tedeev, A.A. (2002). *Jelektronnaja komercija (jelektronnaja jekonomicheskaja dejatel'nost'): pravovoe regulirovanie i nalogooblozhenie [Electronic commerce (electronic economic activity): legal regulation and taxation]*. Moscow: Prior-izdat [in Russian].
8. Tsarev, V.V., & Kantarovich, A.A. (2002). *Jelektronnaya kommertsiya [Electronic commerce]*. SPb: Piter [in Russian].
9. Pirogov, S.V. (Eds.). (2003). *E-commerce: training*. Moscow: ID Sotsial'nyye otnosheniya, Perspektiva [in Russian].
10. Yurasov, A.V. (2008). *Osnovy elektronnoy kommertsii: ucheb. dlya vuzov [Fundamentals of e-commerce: Textbook for universities]* M.: Goryachaya liniya, Telekom [in Russian].
11. World wide ecommerce sales to increase nearly 20% in 2014. Retail&Ecommerce (23 July 2014). *emarketer.com*. Retrieved from <http://www.emarketer.com/Article/Worldwide-Ecommerce-Sales-Increase-Nearly-20-2014/1011039/emarketer> [in English].

Denis Vasylychev, Associate Professor, PhD in Economics (Candidate of Economic Sciences)
Zaporizhzhya National Technical University, Zaporizhzhya, Ukraine

Methodical approaches to business process planning in e-commerce

Research of methodological approaches to the planning of business processes in e-commerce was performed in the article. Literature analysis has shown that there is still a number of methodological and theoretical questions which are still unresolved, the issues are connected with development of modern models, principles and methods of planning in the system of e-commerce.

In the research some definitions of category “electronic commerce” are presented. In general, it is economical process of goods and services exchange on the basis of existing partnership with the help of electronic methods of communication. According to the author’s opinion, electronic commerce envisages making an agreement with the help of electronic exchange of information and other electronic ways of transferring data. To electronic agreements can be related agreements which are made and performed using electronic devices of connection and modern information communicational systems and nets.

In a generalized form, it was proposed for enterprises which are planning to introduce innovative technologies of electronic commerce, to use the following strategies of business process development: micro targeting of on-line audience, personalization, creation of content for attraction, creation of site for target segment, integration through the channels, investment to the mobile commerce, attention to logistics, using of trade with the possibility of subscriptions, beating of competitors, proposition of work convenience through other channels, selection of property, selling only via Internet shop. Proposed strategies of electronic commerce can be used by multiple enterprises to plan business processes.

e-Commerce, innovation, planning, business process, strategy

Одержано (Received) 09.12.2017

Прорецензовано (Reviewed) 11.12.2017

Прийнято до друку (Approved) 15.12.2017

УДК 658.114.5.014.1

О.М. Гуцалюк, доц., канд. екон. наук

Центральноукраїнський національний технічний університет, м. Кропивницький, Україна

Теоретико-методологічне забезпечення імплементації інтеграційної стратегії корпоративного розвитку акціонерного товариства

На основі співвіднесення процесів корпоративного розвитку та розвитку корпорації в цілому, визначено особливості розробки та реалізації інтеграційної стратегії акціонерного товариства. Представлена змістовна ідентифікація та визначено місце даної стратегії в системі стратегій корпоративного інтеграційного об’єднання, що зроблено з урахуванням архітектурної побудови інтегрованої цілісності. Обґрунтовано референтний перелік стратегічних рішень щодо провадження корпоративного інтеграційного процесу і визначено форм їх реалізації в залежності від організаційно-правової форми об’єднання підприємств.

акціонерне товариство, корпоративний розвиток, інтеграційна стратегія, розвиток корпоративного підприємства, стратегічний процес

© О.М. Гуцалюк, 2017

А.Н. Гуцалюк, доц., канд. екон. наук

Центральноукраїнський національний технічний університет, з. Кропивницький, Україна

Теоретико-методологическое обеспечение имплементации интеграционной стратегии корпоративного развития акционерного общества

На основании сопоставления процессов корпоративного развития и развития корпорации в целом определены особенности разработки и реализации интеграционной стратегии акционерного общества. Представлена содержательная идентификация и определено место данной стратегии в системе стратегий корпоративного интеграционного объединения, что произведено с учетом архитектурного построения интегрированной целостности. Обоснован референтный перечень стратегических решений, обеспечивающих протекание корпоративного интеграционного процесса. Определены формы реализации таких решений в зависимости от организационно-правовой формы объединения предприятий.

акционерное общество, корпоративное развитие, интеграционная стратегия, развитие корпоративного предприятия, стратегический процесс

Постановка проблеми. Об'єктивне ускладнення умов ведення господарської діяльності, яке відбувається в останні роки в світовій та національній економіці, спричинило пошук підприємствами нових інструментів, які б давали змогу покращення ринкового позиціонування та отримання переваг у конкурентній боротьбі. Доволі поширеною реакцією на нові запити споживачів чи на потребу отримання доступу до інноваційних знань є старт кооперативної чи інтеграційної взаємодії самостійних суб'єктів господарювання. В результаті такої взаємодії не завжди утворюватиметься окрема чи нова юридична особа, оскільки існує доволі широкий перелік організаційних форм для корпоративних інтеграційних об'єднань (КІО), але у будь-якому разі інтеграція поступово перетворилася на засіб протидії складності та невизначеності ринкового оточення. Корпоративні підприємства прагнуть до інтеграції з багатьох причин. Як правило, інтеграція потрібна для отримання додаткових переваг у ринковій (наприклад, через збільшення сумарної частки ринку чи мінімізації сукупних ризиків), технологічній (через спільне провадження технологічних інновацій чи досягнення ефекту масштабу виробництва), інформаційній (через подолання асиметрії інформації та оптимізацію обміну знаннями) та інституціональній (через мінімізацію трансакційних витрат чи подолання опортуністичної поведінки) сферах. Разом з тим, отримання зазначених переваг можливо лише у разі ретельно розроблених на стратегічному та інституційному рівнях дій щодо узгодження особливостей реалізації інтеграційного процесу та параметрів подальшої життєдіяльності отриманого в результаті акту інтеграції корпоративного підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інтеграційні процеси, як економічне явище, доволі докладно представлені в економічній літературі. Зокрема, загальне розуміння інтеграційного процесу в промисловості подано в роботах О.Ю. Мічуриної [7] (дослідила еволюцію та механізми інтеграції) чи А.Я. Бутиркіна [1] (розглянув особливості запровадження та оцінювання ефективності вертикальних інтеграційних обмежень). Взаємодія підприємств в рамках вже утворених інтеграційних об'єднань досліджувалась такими авторами як, наприклад, Н.С. Скопенко [12] та М.Б. Янчук [13]. Кожен з цих авторів [12; 13] представив інтеграційний процес в рамках певної галузевої специфіки (у випадку зазначених авторів – агропромислового комплексу та авіабудівної промисловості відповідно).

Залучення до інтеграційних перетворень властиве, як правило, великим промисловим підприємствам. Дослідженням інтеграційної динаміки таких підприємств займалися А.В. Козаченко [5] (з переважним акцентом на висвітлення контурів управління такою динамікою) та В.М. Колосок [6] (в контексті обґрунтування стратегічних інвестиційних рішень). У даному випадку варто звернути увагу, що в більшості випадків зазначені великі підприємства мають корпоративну форму власності. Отже цілком природною є увага дослідників зі сфери корпоративного

управління до питань провадження інтеграційних перетворень. У даному випадку дослідники, по-перше, орієнтуються на розгляд особливостей здійснення угод щодо злиття та поглинання корпоративних підприємств (це представлено в розробках таких авторів, як Ю. Ігнатишин [4] чи Н.Б. Рудик [10]). По-друге, до зони уваги дослідників потрапляють питання трансформації корпоративного контролю в результаті здійснення інтеграційного процесу. Доволі докладно подібна трансформація описана О.Є. Поповим з співавторами [8].

Вагомість корпоративної інтеграції підтверджується зробленим М. Джарвісом [3] наголосом на перетворення корпоративних угоди щодо купівлі чи продажу активів у вагому складовою конкурентної стратегії корпорацій. Саме у даному ключі бачиться аспект розвитку наукової думки, який потребує певного розширення та доопрацювання. Зазначені вище дослідники в переважній більшості розглядають інтеграційний процес як самостійне явище, що, на нашу думку, потребує розширення в напрямку співвіднесення інтеграційної стратегії з процесами корпоративного розвитку акціонерного товариства. Як правило, дослідники розглядають або питання розробки корпоративної стратегії (показовим прикладом тут є розробки Л.І. Скібицького [11], орієнтовані на вироблення стратегії корпоративного підприємства в цілому) або якоїсь зі стратегій операційного рівня корпоративного підприємства (наприклад, запропонованої В.М. Горбатовим [2] стратегії забезпечення конкурентоспроможності інтегрованого об'єднання підприємств). Інтеграція у випадку даних досліджень [2; 10] не є об'єктом стратегічного процесу, а лише висуває специфічні вимоги до вироблення стратегії.

Аналогічне зауваження можна зробити і по відношенню до досліджень, в яких висвітлюється інструментарій розробки стратегії. Дійсно, існує багато досліджень, в яких пропонується адаптація певного інструменту вироблення стратегії до умов інтегрованого об'єднання підприємств. Прикладом такої адаптації є обґрунтована А.А. Пилипенком [9] можливість адаптації концепції збалансованої системи показників до використання в м'яких інтеграційних об'єднаннях. При цьому, не дивлячись на дієвість поданих у [11] чи [9] пропозицій вони дозволяють визначити стратегічні орієнтири діяльності КІО без визначення логіки залучення корпоративного об'єднання до інтеграційного процесу. Більш того, пропозиції [2; 9; 10; 11] значно обмежені в частині визначення стратегічних орієнтирів діяльності КІО у разі трансформації складу учасників об'єднання адже вони орієнтуються на відносно стійку конфігурацію таких учасників. З оглядом на це автором висувається гіпотеза про необхідність та доречність співвіднесення акту інтеграції з такою категорією як розвиток, що також має певну специфіку розкриття в умовах КІО.

Постановка завдання. Метою статті є розвиток теоретико-методологічних засад для створення стратегічного підґрунтя провадження інтеграційних процесів корпоративними підприємствами в напрямку забезпечення їх випереджального розвитку.

Виклад основного матеріалу. Перш за все, слід звернути увагу на наявність таких принципово подібних понять, як «корпоративний розвиток» та «розвиток корпорації». Між тим присутня відмінність між ними значно впливає на усвідомлення місця та параметри реалізації інтеграційної стратегії. У фаховій літературі присутні дві точки зору, коли ці поняття виокремлюються та коли вони розглядаються як синоніми. Наявність зазначених точок зору обґрунтовується наявністю двох підходів до визначення змісту корпоративного управління, коли воно розглядається або як управління корпоративним утворенням в цілому (представниками такого підходу є Л.І. Скібицький [11] та О.Ю. Мічурина [7]), або як діяльність вищого керівництва акціонерного товариства в рамках захисту інтересів власників та гармонізації інтересів учасників корпоративних відносин (на таке тлумачення робиться акцент в працях

О.Є. Попова [8] та Ю.В. Ігнатішина [4]). Отже, за аналогією до подібного вузького та широкого тлумачення поняття «корпоративне управління» нами пропонується ідентифікувати зміст поняття «корпоративний розвиток» та ідентифікувати його відмінності від розвитку корпорації в цілому. Зрозуміло, що певною мірою дані поняття будуть співвідноситися. Авторське бачення такого співвіднесення подано на рис. 1.

Рисунок 1 – Визначення сфери перетину інтеграційної стратегії та корпоративного розвитку
Джерело: розроблено автором.

В загальноприйнятому розумінні розвиток передбачає провадження певних кількісних, якісних та структурних трансформацій в напрямку досягнення нової, більш ефективної конфігурації елементів соціально-економічної системи. З оглядом на це, на рис. 1 подано не стільки розуміння корпоративного розвитку, скільки розподіл сфер провадження трансформацій в межах КІО під час розвитку. На нашу думку, «корпоративний розвиток» має призводити до якісного удосконалення ступеню взаємодії учасників корпоративних відносин (розкривається лише в сфері корпоративних відносин), а розвиток КІО в свою чергу торкається всіх аспектів діяльності корпоративного об'єднання та його учасників. Зрозуміло що існуватиме певна залежність між даними видами розвитку та стратегічним процесом на підприємстві.

В загальному вигляді, як можна побачити на рис. 1, означені два різновиди розвитку визначатимуть й сферу перетину корпоративної стратегії (як прийнятих принципів, правил, підходів та методів досягнення поставлених цілей) з інтеграційною стратегією (як принципів залучення КІО у інтеграційну взаємодію та підходів до реалізації інтеграційного процесу). Така диференціація стратегій в цілому відповідає твердженню М. Джарвіса [3], в якому робиться наголос на поступовому зростанні ролі корпоративного розвитку, який реалізується у вигляді відповідної функції (Corporate Development Function). При цьому М. Джарвіс [3] стверджує, що основні зусилля акціонерного товариства чи КІО в області корпоративного розвитку мають переважно орієнтуватися на продаж непрофільних активів та на укладання угод щодо злиття й поглинання (M&A) за для забезпечення певного економічного зростання.

У цьому аспекті слід зазначити, що корпоративний розвиток не завжди буде реалізовуватися через інтеграційну стратегію (у тому числі й через реалізацію зазначених актів дезінтеграції у вигляді відчуження активів). Як можна побачити на

рис. 2, інтеграційна стратегія становить вагому складову корпоративного розвитку, орієнтованого на переведення на якісно новий рівень корпоративних відносин у АТ. При цьому існує ціла система взаємозв'язків корпоративного розвитку з життєдіяльністю КІО в цілому. Цикли подібних причинно-наслідкових зв'язків також подано на рис. 2.

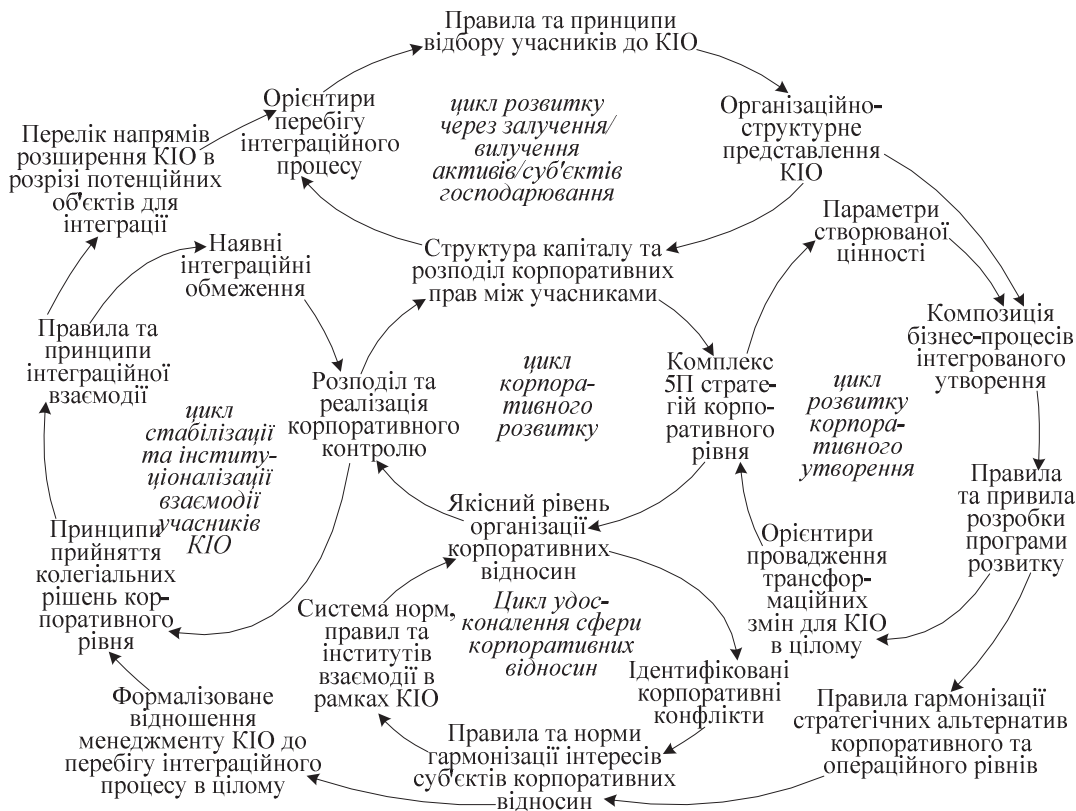

Рисунок 2 – Розкриття логіки інтеграційної динаміки стратегії корпоративного розвитку
Джерело: розроблено автором.

Перебіг означених на рис. 2 циклів зворотних зв'язків значною мірою буде залежати від особливостей та типу утвореного КІО. Якщо в основі утворення КІО знаходиться портфельний інвестор, який зацікавлений у максимізації прибутку від отриманих під час інтеграції корпоративних прав, то у такому випадку інтеграційний процес на призведе до зміни бізнес-моделі КІО чи до трансформації структури стратегічних цілей та стратегії корпоративного рівня. Якщо ж логіка інтеграційного процесу підпорядковується діям стратегічних інвесторів, то у такому випадку реалізація інтеграційної стратегії може призвести й до коригування корпоративної стратегії. При цьому навіть перегляд виконуваних бізнес-процесів в результаті інтеграції можна вважати актом розвитку. Подібна ситуація щодо впливу розбіжностей портфельних та стратегічних інвесторів на параметри інтеграційної стратегії виникає й по відношенню до розбіжностей між «жорсткою» та «м'якою» інтеграцією. З оглядом на це, при обґрунтуванні змісту інтеграційної стратегії корпоративного розвитку слід враховувати узгоджену всіма учасниками КІО позицію щодо змісту та доречності інтеграції. Таку позицію пропонується розглядати як складову задекларованих А.В. Козаченко [5, с. 41–43] «фундаментальних стратегічних настанов». В розрізі авторської гіпотези ця узгоджена точка зору може трактуватися як ключовий принцип інтеграційної взаємодії.

У такому випадку слід окремо звернути увагу на те, що на рис. 2 задекларовано

декілька принципів й правил поведінки КІО під час розробки та реалізації корпоративного інтеграційного процесу. Сукупність таких правил й визначатиме змістовну ідентифікацію інтеграційної стратегії. В узагальненому вигляді перелік таких правил систематизовано у табл. 1. Перевагою авторських пропозицій у даному випадку є співвіднесення можливих стратегічних рішень щодо старту та перебігу інтеграційного процесу з типами та формами організаційної побудови КІО.

Таблиця 1 – Референтний перелік стратегічних рішень у сфері реалізації інтеграційного процесу корпоративного розвитку

Правило вибору стратегічної альтернативи у інтеграційній сфері	Форма реалізації правила в залежності від типу інтеграційного утворення			
	Окреме корпоративне підприємство з консолідованим пакетом корпоративних прав	Корпоративне інтеграційне утворення у формі жорсткого інтегрованого холдингу	Конгломеративне об'єднання суб'єктів господарювання на основі майнових відносин	М'яке інтеграційне об'єднання з спільними цілями чи баченням шляхів розвитку
Правила та принципи відбору учасників до корпоративного інтеграційного об'єднання	Вибір між посиленням ринкової влади чи отриманням доступу до певних ресурсів	Вибір між створенням цінності для присутності на ринку, досягненням фінансової синергії, забезпечення компліментарності бізнес-процесів, максимізацією ринкової вартості пакетів акцій		Вибір між конкурентними, коопераційними та субконтрактними відносинами
Правила реалізації та управління перебігом інтеграційного процесу	Визначення ступеню «ворожості» процесу М&А чи захисту від нього	Визначення сфер компетентностей, які підлягатимуть трансформації	Визначення частки ресурсів, що виділяються на супровід інтеграції	Встановлення сукупності обмежень на параметри діяльності учасників
Правила гармонізації стратегічних альтернатив корпоративного та операційного рівнів	Вибір між централізацію та децентралізацією діяльності стратегічних бізнес-одиниць	Встановлення ступеню самостійності учасників. Визначення логіки позиціонування на ринку	Вибір між централізацію та децентралізацією діяльності стратегічних бізнес-одиниць	Вироблення підходу до трансляції спільних цілей поміж директивним та індикативним
Правила вилучення учасника	Введення критерію ефективності розкриття консолідованого потенціалу		Введення критерії для оцінки внеску учасника в спільну діяльність	
Правила та норми гармонізації інтересів суб'єктів корпоративних відносин	Визначення стратегії реалізації корпоративного контролю в частині консолідації пакетів корпоративних прав окремих учасників КІО (у тому числі з використанням рефлексивного менеджменту)		Вибір між фінансовою підтримкою, відокремленим функціонуванням та консолідацією	Визначення ступеню консолідації цілей та параметрів спільного створення цінності

Джерело: розроблено автором.

Як можна побачити з табл. 1 інтеграційна стратегія зводиться нами до вибору того чи іншого варіанту рішення, яке визначає відношення КІО щодо перебігу інтеграційного процесу в цілому, щодо відбору потенційних учасників, щодо підходу з реорганізації системи управління створеним інтеграційним об'єднанням, щодо вилучення учасників зі складу КІО, щодо зміни інституціонального базису КІО тощо.

Висновки та перспективи подальших досліджень. В статті зроблено наголос на необхідності розгляду інтеграційної стратегії корпоративного об'єднання як окремої операційної стратегії, яка визначає логіку розвитку через зміну конфігурації активів чи розподіл корпоративного контролю. При цьому змістовна ідентифікація подібної стратегії передбачає врахування архітектурної побудови та організаційно-правової форми об'єднання підприємств. За для цього в статті визначено складові інтеграційної стратегії, які в своїй сукупності визначають відношення корпоративного утворення до доречності старту та особливостей перебігу інтеграційної взаємодії. Зазначене відношення базується на розробленій системі правил прийняття та принципів вироблення стратегічних рішень. При цьому реалізація авторської гіпотези передбачає обов'язковість співвіднесення правил та принципів вироблення стратегічних рішень з типами корпоративних інтеграційних об'єднань та уявленнями учасників таких об'єднань щодо присутності у складі інтегрованої цілісності. В статті лише задекларована доречність та визначені головні аспекти співвіднесення означених інтеграційних правил та типів об'єднання. Саме тому розробка інструментарію провадження подібного співвіднесення становитиме перспективи подальших розробок. Окрім того нами означено лише ключові правила у складі елементів інтеграційної стратегії корпоративного об'єднання. Відповідно іншим напрямком досліджень постане розширення даного переліку за для формування референтного набору правил провадження інтеграційних процесів.

Список літератури

1. Бутыркин А.Я. Вертикальная интеграция и вертикальные ограничения в промышленности : научная монография [Текст] / А.Я. Бутыркин. – М. : Едиториал УРСС, 2003. – 200 с.
2. Горбатов В.М. Конкурентоспособность и циклы развития интегрированных структур бизнеса : монография [Текст] / В.М. Горбатов. – Х. : ИД "ИНЖЕК", 2006. – 592 с.
3. Джарвис М. Роль корпоративного развития [Текст] / М. Джарвис // Управление компанией. – 2005. – № 12. – С. 38–41.
4. Игнатишин Ю.В. Слияния и поглощения: стратегия, тактика, финансы [Текст] / Ю.В. Игнатишин. – СПб. : Питер, 2005. – 208 с.
5. Козаченко А.В. Управление крупным предприятием [Текст] : монография / А.В. Козаченко, А.Н. Ляшенко, И.Ю. Ладыко. – К. : Либра, 2006. – 384 с.
6. Колосок В.М. Методология развития стратегического управления великих промышленных предприятий : монография [Текст] / В.М. Колосок. – Мариуполь: ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет», 2012. – 247 с.
7. Мичурина О.Ю. Теория и практика интеграционных процессов в промышленности [Текст] : монография / О.Ю. Мичурина. – М. : ИНФРА-М, 2012. – 287 с.
8. Попов О.Є. Розподіл і реалізація корпоративного контролю при формуванні капіталу акціонерного товариства : монографія [Текст] / О.Є. Попов, А.М. Котов, Т.Г. Зайцева. – Х. : ВД "Інжек", 2009. – 320 с.
9. Пилипенко А.А. Організація управління інтегрованими структурами бізнесу в контексті збалансованої системи показників [Текст] : монографія / А.А. Пилипенко, І.В. Ярошенко. – Х. : ВД «Інжек», 2007. – 152 с.
10. Рудик Н.Б. Конгломеративные слияния и поглощения: книга о пользе и вреде непрофильных активов [Текст] / Н.Б. Рудик. – М. : Дело, 2005. – 224 с.
11. Скібіцький Л.І. Стратегічне управління корпораціями [Текст] / Л.І. Скібіцький, В.В. Матвеев., В.І. Щелкунов, С.М. Подреза. – К. : ЦУЛ, 2016. – 480 с.
12. Скопенко Н.С. Формування та розвиток інтегрованих об'єднань в АНК України : монографія [Текст] / Н.С. Скопенко. – К. : НУХТ, 2012. – 266 с.
13. Янчук М.Б. Інтеграція авіабудівних підприємств України в умовах глобалізаційних викликів: монографія [Текст] / М.Б. Янчук. – К. : Освіта України, 2013. – 326 с.

References

1. Butyrkin, A.Ya. (2003). *Vertikalnaya integratsiya i vertikalnye ogranicheniya v promyshlennosti [Vertical integration and vertical restrictions in industry]*. Moscow: Editorial URSS [in Russian].
2. Gorbатов, V.M. (2006). *Konkurentosposobnost i tsikly razvitiya integrirovannykh struktur biznesa [Competitiveness and development cycles of integrated business structures]*. Kharliv : ID "INZhEK" [in Russian].
3. Dzhavis, M. (2005). Rol korporativnogo rozvitiya [The role of corporate development] *Upravlenie kompaniy- Company management*, 12, 38-41 [in Russian].
4. Ignatishin, Yu.V. (2005). *Sliyaniya i pogloshcheniya: strategiya, taktika, finansy [Mergers and acquisitions: strategy, tactics, finance]*. Saint Petersburg: Piter [in Russian].
5. Kozachenko, A.V., Lyashenko, A.N., & Ladyko, I.Yu. (2006). *Upravlenie krupnym predpriatiem [Managing a large enterprise]*. Kiev: Libra [in Russian].
6. Kolosok, V.M. (2012). *Metodologiya rozvytku strategichnogo upravlinnia velykykh promyslovykh pidpriemstv [The methodology for the development of strategic management of great promises of enforcement]*. Mariupol: DVNZ «Pryazov'skyi derzhavnyi tekhnichnyi universytet» [in Ukrainian].
7. Michurina, O.Yu (2012). *Teoriya i praktika integratsionnykh protsessov v promyshlennosti [Theory and practice of integration processes in industry]*. Moscow: INFRA-M [in Russian].
8. Popov, O.Ie. (2009). *Rozpodil i realizatsiia korporativnogo kontroliu pry formuvanni kapitalu aktsionernogo tovarystva [Distribution and realization of corporate control in formation of capital of a joint-stock company]*. Kharkiv: VD "InzhEK" [in Ukrainian].
9. Pylypenko, A.A. (2007). *Organizatsiia upravlinnia integrovanykh strukturamy biznesu v konteksti zbalansovanoi systemy pokaznykiv [Organization of management of integrated business structures in the context of a balanced system of indicators]*. Kharkiv: VD «InzhEK» [in Ukrainian].
10. Rudik, N.B. (2005). *Konglomerativnye sliyaniya i pogloshcheniya: Kniga o polze i vrede neprofilnykh aktivov [Conglomerate Mergers and Acquisitions: A Book on the Benefits and Dangers of Non-core Assets]*. Moscow: Delo [in Russian].
11. Skibits'kyi, L.I., Matveev, V.V., Shchelkunov, V.I., & Podreza, S.M. (2016). *Strategichne upravlinnia korporatsiiami [Strategic management of corporations]*. Kyiv: TsUL [in Ukrainian].
12. Skopenko, N.S. (2012). *Formuvannia ta rozvytok integrovanykh obiednan v ANK Ukrainy [Formation and development of integrated associations in the ANC of Ukraine]*. Kiev: NUKhT [in Ukrainian].
13. Ianchuk, M.B. (2013). *Integratsiia aviabudivnykh pidpriemstv Ukrainy v umovakh globalizatsiinykh vyklykiv [Integration of aircraft building enterprises of Ukraine in the context of globalization challenges]*. Kyiv : Osvita Ukrainy [in Ukrainian].

Oleksiy Gutsalyuk, Associate Professor, PhD in Economics (Candidate of Economics Sciences)
Central Ukrainian National Technical University, Kropyvnytskyi, Ukraine

The Theoretical and Methodological Support for the Integration Strategy of Joint-stock Company Corporate Development Implementation

The article's aim reduced to the development of the theoretical and methodological framework of the corporate enterprise's integration processes representation in strategic view. Achieving the article's aim based on the hypothesis about the necessity and appropriateness of taking in the correlation between the acts of integration and with such a category as development.

The features of the joint-stock company integration strategy development and implementation, which based on matching the process of corporate development and development of the corporation as a whole, are determined. The place of such strategy in the system of corporate integration association strategies is determined. The integration strategy content identification obtained by investigation the architectural approach for a corporate structure building. The reference list of strategic decisions to implement the corporate integration process is substantiated. The forms of strategic decisions implementation subordinated to the organizational and legal types of the enterprises association are defined.

The management system should for development the integration strategy of enterprise associations or for corporate strategy: determine the principles of candidate's selection for participating in integration process; establish the criteria of the integration interaction expediency; substantiate the approach to the joint existence of integrated parts; determine the rules for distributing consolidated funds and corporate resources.

joint-stock company, corporate development, integration strategy, development of corporate enterprise, strategic process

Одержано (Received) 01.12.2017

Прорецензовано (Reviewed) 14.12.2017
Прийнято до друку (Approved) 15.12.2017